

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 562/2542

คำสั่งคำร้องที่ 562/2542 พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นายสิทธิ เกรียงชัยพลฤกษ์ กับพวก โจทก์ นายสุรัชย์ เรือนอนกุลจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 352, ป.วิ.พ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 15

ย่อ / หลักกฎหมาย

ข้อกล่าวอ้างของจำเลยที่ว่า การที่ศาลชั้นต้น มีคำสั่งตัดพยานจำเลยเป็นการเร่งรัดคดีจำเลยฝ่ายเดียว และการที่ศาลล่างทั้งสองรับฟังคำเบิกความของพยานโจทก์ซึ่งถึงแก่กรรมก่อนเบิกความตอบคำถามค้านและเป็นผู้ที่ได้ รับประโยชน์จากจำเลย กับรับฟังสำเนาเอกสารของโจทก์ และไม่รับฟังคำเบิกความของพยานจำเลย เป็นการรับฟัง พยานหลักฐานที่มีขอบ ขอให้ศาลฎีกาส่งสำนวนคดีนี้ไปยัง ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่ากระบวนการพิจารณาของ ศาลล่างทั้งสองขัดหรือแย้งกับสิทธิของจำเลยตามรัฐธรรมนูญ หรือไม่นั้น มิใช่เป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด ขัดต่อรัฐธรรมนูญจึงมิใช่กรณีที่ศาลฎีกาจะต้องรอการพิจารณา พิพากษาคดีไว้ชั่วคราวและส่งความเห็นของจำเลยไปยัง ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ แห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 264 ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268, 352 เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษ ความผิดฐานใช้เอกสารปลอม จำคุก 3 เดือน ความผิดฐานยักยอก จำคุก 1 ปี รวมจำคุก 1 ปี 3 เดือน ให้จำเลย คืนเงินจำนวน 474,999.99 บาท ให้แก่ผู้เสียหายทั้งหมด ยกฟ้อง ความผิดฐานปลอมเอกสารจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาโดยผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาในศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงระหว่างนัดฟังคำพิพากษาศาลฎีกา จำเลยมีหนังสือถึงผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงดุสิต ขอให้ส่งสำนวนคดีนี้ไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย ในสำนวนว่าขัดหรือแย้งกับสิทธิของจำเลยตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ แต่ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงดุสิต มีคำสั่งว่าผู้ร้องได้ขอ ความเป็นธรรมไปยังศาลรัฐธรรมนูญแล้ว หากศาลรัฐธรรมนูญ จำเป็นต้องใช้สำนวนนี้ประกอบการพิจารณาก็คงจะขอความร่วมมือมาเอง ในชั้นนี้ยังไม่มี ความจำเป็นต้องส่งไปตามคำร้อง ของผู้ร้อง ต่อมาวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2542

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลแขวงดุสิต รวบรวมสำนวนและเอกสารทั้งหมดไปให้ศาลรัฐธรรมนูญอีกครั้งผู้พิพากษาศาลแขวงดุสิต มีคำสั่งว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยแล้วว่าจำเลยไม่มีสิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่จะเรียกให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ และไม่รับคำร้องของ จำเลยแล้ว จึงไม่มีเหตุผลและความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องส่งสำนวนไปศาลรัฐธรรมนูญตามคำร้องอีก ให้ยกคำร้อง ครั้นวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2542 จำเลยยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ศาลแขวงดุสิต ดังกล่าว ผู้พิพากษาศาลแขวงดุสิต มีคำสั่งว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีมติไม่รับคำร้องของ จำเลยแล้วตามหนังสือ ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2541 ต่อมาจำเลยยื่นเรื่องต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ ขอให้เรียกสำนวนจากศาลแขวงดุสิต อีก แต่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ไม่มีเหตุที่จะเรียกสำนวนจาก ศาลแขวงดุสิต ตามหนังสือลงวันที่ 1

กฎหมาย 2542 แบบทำคำร้อง อุทธรณ์ของจำเลยไม่มีทางเปลี่ยนแปลง คำวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญ จึงไม่เป็นสาระแก่คดีตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคแรก ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 จำเลยจึง ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ไม่รับอุทธรณ์ และยื่นคำร้องฉบับนี้ต่อศาลฎีกาว่า คดีนี้อยู่ระหว่างนัดฟังคำพิพากษาศาลฎีกา จำเลยเห็นว่า การที่ศาลแขวงดุสิต มีคำสั่งตัดพยานจำเลย เป็นการเร่งรัดคดี จำเลยฝ่ายเดียว และ การที่ศาลล่างทั้งสองรับฟังคำเบิกความของ นายกิตติ วงศ์เสงี่ยม ซึ่งถึงแก่กรรมโดยที่ยังมิได้ เบิกความตอบคำถามค้านทนายจำเลยและเป็นผู้ที่ได้ประโยชน์ จากจำเลย กับรับฟังสำเนาเอกสาร ของโจทก์และไม่รับฟัง คำเบิกความของพยานจำเลย เป็นการรับฟังพยานหลักฐานที่มีขอขอให้ ศาลฎีกาส่งสำนวนคดีนี้ไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อ พิจารณาวินิจฉัยว่า กระบวนพิจารณาของศาล ล่างทั้งสองขัด หรือแย้งกับสิทธิของจำเลยตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ศาลฎีกาสั่งว่า "ข้อกล่าวอ้างของ จำเลยที่ว่า การที่ศาลแขวงดุสิต มีคำสั่งตัดพยานจำเลย เป็นการเร่งรัด คดีจำเลยฝ่ายเดียวและการ ที่ศาลล่างทั้งสองรับฟังคำเบิกความ ของพยานโจทก์ซึ่งถึงแก่กรรมก่อนเบิกความตอบคำถามค้าน และเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากจำเลย กับรับฟังสำเนาเอกสาร ของโจทก์และไม่รับฟังคำเบิกความ ของพยานจำเลย เป็นการ รับฟังพยานหลักฐานที่มีขอ ขอให้ศาลฎีกาส่งสำนวนคดีนี้ ไปยัง ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่ากระบวนพิจารณาของ ศาลล่างทั้งสองขัดหรือแย้งกับสิทธิ ของจำเลยตามรัฐธรรมนูญ หรือไม่นั้น มิใช่เป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดต่อ รัฐธรรมนูญ จึงมิใช่กรณีที่ศาลฎีกาจะต้องรอการพิจารณา พิพากษาคดีไว้ชั่วคราวและส่งความเห็น ของจำเลยไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 264 ให้ยกคำร้อง"

องค์คณะ

เหล็ก ไทรวิจิตร · พันธวรุฒ ปาณิกบุตร · กิตติยาภรณ์ อาตมียะนันท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/562/2542>